

" THE TARGET SPIRIT "

The story of the "TARGET SPIRIT" that I am going to tell you today was told by my teacher, Mr Tran van Huong.

I do not guarantee that it is a true story as compared to the original because I have heard of it longtime ago.

Also, I'm not too sure about the reality of this story. It might be an imagined one, but I suppose, dear friends that we don't care much about it. When we must struggle for life, we have little time to laugh to our heart's content, so let us tell anyhow a story to enjoy ourselves and be not afraid of all comments, no matter serious it is.

I hope that our American friends who are with us today will share our thought and understand our case and won't be too strict about it.

Once upon a time, there was an unknown student from an unknown country, but probably from our Vietnam of yore, who was not good in his studies, but excellent in drinking.

He was still bad in military training -- Whenever he had taken some drinks and went to the shooting range, all people living in the vicinity of the range should hurry up to move miles and miles away if they did not want to become "true" targets because never had our student the chance to send his golden arrows into the very bull's eye of the target in the range.

But when came the examination day, the strange thing was that he was graduated. Three times he mounted on horseback to shoot his arrows with his bow, three times the arrows went right into the targets before the warm acclamation of the examinators and his fellow-students. And our glorious student became a General of the Royal Court.

A few days after his graduation, when, one night, he was thinking of his unexpected success he saw a Great Man with long beards and red face, in beautiful clothing coming in and greeting him. Our student was still surprised when the visitor said :

- General, do you recognize me ?
- I did not have the pleasure to know you before."
- "Do you know what procured you this present stuation ?"
- "Actually, I don't, will you please tell me."
- "I am the TARGET SPIRIT".
- "TARGET SPIRIT"...?..but ...
- "I believe you don't know me, so let me explain.

Your Excellency may still remember that when you still were a student, every time you went to the range and practiced shooting you have been so kind to me. You did not send your arrows right into my face and damaged it, and today, I have a chance of being still safe and sound.

Therefore, to show my gratitude to Your Excellency, on the examination day, I have secretly tried to help you get all your arrows into the bull's eye."

Hardly had the TARGET SPIRIT finished his words, when he disappeared.

That is the whole story. My teacher finished it and lifted his hand to hide his mouth and laughed inwardly.

CU TUONG

THẦN BIA

—*—*—*

Lời nói đầu :

Câu chuyện "THẦN BIA" mà tôi đem hiến qui vị hôm nay trong buổi tiệc liên-hoan đầu xuân này, là do thấy tôi, giáo-sư TRẦN-VĂN-HƯƠNG kể lại (1).

Tôi không cam-đoan đúng với nguyên-văn, vì tôi được nghe đã lâu và hôm nay thuật lại có thể sai đi ít nhiều.

Tôi cũng không qua-quyết là câu chuyện có thật, có thể là bịa đặt cũng nên, mà có cần gì, phải không các bạn ? Khi mà con người chúng ta mãi lo vật lộn với đời, rất ít có dịp để cười với nhau cho ha-hé, thì cứ kể bùa đắc cho vui, không lẽ có ông bạn khó tính nào đó đứng ra phản đối, cho rằng lão khoét rồi hoan-nghinh, đà-dao huyền-thiển ..

Tôi ước mong những ông bạn người Mỹ của tôi có mặt trong bữa tiệc hôm nay sẽ cảm thông điểm này mà không tỏ ra quá nghiêm-khắc.

X
X X

Một thư sinh nọ không biết ở vào thời-dai nào và ở xứ nào, có lẽ ở xứ Đại-Cồ-Việt của chúng ta cũng nên, học-hành không có gì xuất-sắc, nhưng cái đức uống rượu của chàng ta thì không ai hon nỗi.

Đến việc tập luyện võ-nghệ thì khôi nói : Khi có vài chén lớn trong bụng rồi thì những ai có nhà cửa ở gần xạ-trường nên mau mau tan cư xa vài mươi dặm, nếu không muốn đem thân làm bia đỡ những mùi tên lạc-lồng của chàng ta, vì không bao giờ, thật chưa bao giờ, mùi tên vàng của chàng được danh-dự go hồng tâm, mà bay truyt đầu quanh đó có ai thấy được bao giờ.

Thế mà đến khoa thi, chàng ta được tên để bằng hổ mới là lạ cho chó : Ba lần lên yên là ba lần hổng tâm bị bắn vỡ và ba lần trống rung chuông đỗ, trước sự hoan-hỗ ~~Chúc Mừng~~ của giám-khảo quan và thí-sinh đồng-đú.

Không những các bạn chàng bấy lâu nay xem chàng như không có, rất lấy làm kinh ngạc mà ngay chàng cũng lấy làm kỳ.

Thế rồi chàng nghiêm-nhiên trở thành Võ-trạng của trào đình.

Sau ngày yết bǎng, một đêm nọ chàng đang mồ-màng nghỉ đến sự thành công bất ngờ của chàng, bỗng thấy một viên quan mặt do râu dài, áo mào chinh-tế đồng-dạc bước vào nhà vai chàng và không để cho chàng nói gì, liền cất tiếng sang-sang hỏi :

" - Thưa quan Võ-trạng, ngài có nhìn biết hạ quan không ?

- Thưa Ngài, tôi chưa có cái hân-hạnh đó.
- Quan Võ-trạng có biết vì đâu và nhờ ai mà quan Võ-trạng có ngày hôm nay chăng ?
- Thật ra tôi không biết và xin ngài dạy bảo.
- Hạ quan là "Thần Bia" đây.
- "Thần Bia", nhưng ...
- Quan Võ-trạng không biết cũng phải, vậy xin để hạ quan giải-thích.

Quan lớn còn nhớ chó, hồi trước mỗi lần Quan lớn xách cung ra diễn võ-trường là mỗi lần hạ quan chết điếng. Nhưng cũng may, Quan lớn thật là nhon đúc, không nỡ xuống tay, cho nên hôm nay mặt mày hạ quan còn được lành lě, Giáng-huong tiên và Lục-y tiên còn chưa cho Hạ quan ra rìa đây là nhờ Quan lớn rộng lượng bao dung, không bao giờ bắn trúng vào bia mà chỉ bắn quanh đầu đầy.

Cảm khích lòng nhon đúc của Quan lớn, hôm bữa thi bắn, hạ quan dùng thuật mọn ngầm giúp Quan lớn ba lần tên gõ

hồng tâm, gọi là đèn đáp on sâu Quan lớn trong muôn mốt".

Nói xong và Quan Võ-trạng nhà ta chưa kịp nói lời chi, Thần Bia vứt biến mất.

X X X

Câu chuyện chỉ có bấy nhiêu. ~~Thầy~~ Tôi kể xong che miệng cười khúc khích.--

CỦ TƯƠNG

---

(1) Giáo-Sư HUONG có kể một chuyện uống trà mà tôi có thuật lại cho quý bạn nghe trong bài "Chung quanh chén trà" nhân dịp Trung thu 1957.